

کی شما روزه گرفتید که افطار کنید؟! | داریوش سجادی

کی شما روزه گرفتید که افطار کنید؟

پویش «خرید کالای ایرانی» علی رغم «خوش بینی اولیه» و «کارآمدی نهاده» پویشی است که در اختگی فرهنگی و انفعال هویتی مبتلابه دولت تدبیر و امید، محکوم به زوال و میرائی است.

تولید کالای ایرانی و اقبال به کالای ایرانی و ابتیاع کالای ایرانی قبل از هر چیز می بایست مستظهر به «اندیشه ایرانی» و باورداشت به اصالت و وزانت و شأنیت «اندیشه ایرانی» باشد.

اندیشه ایرانی ابتدائی ترین متاعی است که می تواند و می بایست در خدمت خط تولید کالای ایرانی قرار گیرد تا از آن طریق سترونی اقتصاد ایران را به خودباوری و بهینه سازی برساند.

دولتی که یگانه نسخه شفا بخش «عقل منفصل اش» اتصال به شبکه اقتصاد جهانی «کدخدا سالار» است و کالای اندیشگی شان گرتنه برداری از تولیدات سولفات غریبی است با چنین لجستیکی نمی توان به چنان پرستیژی رسید!

دغدغه لایف استایل غریبی را داشتن «تالی فاسد» مفتونی اندیشه غریبی است.

خط تولید کالای ایرانی اگر مستظهر به اندیشه ایرانی و خود باوری ایرانی نباشد برون دادرش چیزی نیست جز «اکبر ترکان» و «آبگوشت بزباش»!

تُرکان: در فقد تعرفه واردات جز آبگوشت بزباش در هیچ تکنولوژی، قدرت رقابت و برتری نداریم.

ای جماعت نه اگر بیش، کمی عار کنید کی شما روزه گرفتید، که افطار کنید؟

سرفرازی نه متاعی است که ارزان برسد سحر آن نیست که با بانگ خروسان برسد

سحر آن است که بیدار شود اقیانوس

سحر آن است که خورشید بگوید نه خروس

الغرض بیشتر از مائده «مهمان» دیدیم

رمه آنقدر ندیدیم که «چوپان» دیدیم

شادمان چه نمازند؟ وضو باطل بود!

آب این جوی همان از ده بالا گِل بود

آسیا بود، ولی راه عمل را گم کرد

آرد را چرخ زد و چرخ زد و گندم کرد
از درختی که چنین است، نچیدن بهتر
از چنین راه، به منزل نرسیدن بهتر

اصلی ترین کالا در بازار بومی «اندیشه بومی» است. ابتدا اندیشه
ایرانی تولید کنید و آنگاه کالای ایرانی تان را در پارادیم ایرانی
با موفقیت و تضمین شده «مارکتینگ» فرمائید!

داریوش سجادی - آمریکا